

J. Corbett: TAKTO se řídí globální vláda a toto přijde příště...

- CZ24 News | 20. listopadu 2023

SVĚT: Navzdory obavám konspiračních realistů není globální vláda vzdálenou hrozbou, která by na nás čekala v nějaké potenciální dystopické budoucnosti. Ne, nejedná se o budoucí hrozbu. Pravdou je, že globální vláda je již vytvořena a funguje. Zde. Nyní.

Novinka: navzdory obavám konspiračních realistů není globální vláda vzdálenou hrozbou, která by na nás čekala v nějaké potenciální dystopické budoucnosti.

Ne, *nejedná se o* budoucí hrozbu. Pravdou je, že globální vláda je *již vytvořena* a funguje. Zde. Nyní.

Vlastně se to ani neděje tajně. Děje se to tím nejviditelnějším možným způsobem: na večírku.

Ups! Řekl jsem „večírku“? Měl jsem samozřejmě na mysli „konferenci stran“, tedy mechanismus, kterým jednotlivé národní státy již po desetiletí dobrovolně odevzdávají svou suverenitu globalistickým technokratům.

Nikdy jste neslyšeli o „Konferenci stran“? Samozřejmě, že ano. O konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (UNFCCC) mluvím téměř každý rok. Ve skutečnosti se jí věnuji přinejmenším od [COP 15 v Kodani v](#) roce 2009. Abychom nezapomněli, rok 2009 byl rokem, kdy prezident EU (a [poskok Bilderbergu](#)) Herman von Rompuy [prohlásil](#) za „první rok globální vlády“ a výslovně uvedl COP v Kodani jako „další krok ke globálnímu řízení naší planety“.

Vskutku další krok.

Přesuňte se do roku 2023. Globalisté tankují palivo do svých soukromých tryskáčů a limuzín na další slavnost vína a večere – tentokrát COP 28 v Dubaji. Ano, je to jen otázka několika týdnů, kdy budeme svědky každoročního rituálu, kdy tito rádoby globální vládcí přiletí letadlem, aby nás poučovali o tom, jak neděláme dost pro záchranu planety.

Víte ale, co je to COP? A věděli jste, že COP UNFCCC *není jedinou* COP, kterou de facto řídí globální vláda? A víte, že *skutečným* smyslem takzvané „pandemické smlouvy“ Světové zdravotnické organizace (WHO) je zřízení *další* komory COP v této stále více nabobtnávající stínové vládě?

Nastupte, připoutejte se a držte se. Čeká vás jedna z nejdůležitějších lekcí vašeho života.

CO JE TO COP?

Na jedné straně je celý koncept „konference smluvních stran“ – neboli v [globálním jazyce](#) „COP“ – jednoduchý a přímočarý, na druhé straně neškodný.

Stačí se zeptat našich „přátel“ na webu Climate.gov, kteří uvádějí [tuto definici](#) COP v souvislosti s každoročním summitem UNFCCC:

COP je mezinárodní zasedání o klimatu, které každoročně pořádá Organizace spojených národů. COP je zkratka pro „konferenci smluvních stran“, tedy [zemí](#), které se připojily k mezinárodní smlouvě zvané Rámcová úmluva OSN o změně klimatu ([UNFCCC](#)) – z právního hlediska jsou jejími smluvními stranami. Smluvní strany této smlouvy se zavázaly přijmout dobrovolná opatření k zabránění „nebezpečným antropogenním [lidmi způsobeným] zásahům do klimatického systému“.

Všimněte si, jak přátelští lidé na webu Climate.gov (který vám přináší Národní úřad pro oceán a atmosféru!) rádi zdůrazňují, že podle podmínek UNFCCC jsou „strany“ *právně zavázány* přijmout *dobrovolná opatření*, aby zabránily nebeským drakům v ničení planety.

Klid, lidi, všechno je dobrovolné*!

***Jste prostě ze zákona povinni to udělat.**

Všimněte si, že toto podivné napětí mezi povinným a dobrovolným proniká i do textu COP na webu Climate.gov a do řady [podobných vysvětlení COP](#).

Smluvní strany souhlasí s konkrétními cíly pro omezení lidských emisí [skleníkových plynů](#) (včetně oxidu uhličitého, metanu, oxidu dusného a plynů obsahujících halogeny, jako jsou freony) na určité množství do určitého roku v budoucnosti. Země, které se smlouvy účastní, vypracovávají **vlastní dobrovolné závazky - známé** jako vnitrostátně stanovené příspěvky – k dosažení dohodnutých cílů. Země mohou volně rozvíjet kombinaci politik, které jsou pro ně neekonomičtější nebo nejvýhodnější. O svých úspěších či neúspěších při plnění dobrovolných cílů musí informovat na každoročních zasedáních smluvních stran.

Hmmm. „Souhlasí s konkrétními cíli“, ale „vypracovávají své vlastní dobrovolné závazky“ k jejich splnění a „musí“ podávat zprávy o svém pokroku při plnění těchto „dobrovolných“ cílů.

Už jste zmateni? Dobře. Pak budou globalisté rádi, že dělají svou práci správně.

Tito technokratičtí intrikáni si uvědomují, že nikdo se nebude obtěžovat s tím, aby si vyhledal (natož aby si přečetl) samotnou [Rámcovou úmluvu o změně klimatu](#).

Uvědomují si, že obyčejní lidé mají dost starostí jen s tím, aby pracovali od devíti do pěti a vystačili s penězi, takže nejsou ochotni objevit tyranická pravidla, ke kterým je jejich vláda právně zavázala podle článku 4 úmluvy o změně klimatu.

A uvědomují si, že se nikdo nebude obtěžovat sledovat nitky a zjistí, že Rámcová úmluva OSN o změně klimatu není *jedinou* nadnárodní, suverenitu narušující, globalistickou smlouvou, která podepisuje celé národy pod agendu OSN. Je tu *také* Úmluva o chemických zbraních a Úmluva OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu a Stockholmská úmluva a ohromující množství podobných mezinárodních dohod.

A i kdyby se průměrný člověk seznámil se všemi těmito úmluvami a se všemi věcmi, k nimž tyto dohody zavazují jejich národ, nedali by si tu práci a nepřečetli si jednací řád, který určuje, jak tyto „konference smluvních stran“ vlastně probíhají.

Proto si nikdy nepřečtou [článek 30 konference smluvních stran UNFCCC](#):

Zasedání konference smluvních stran jsou veřejná, pokud konference smluvních stran nerozhodne jinak.

Nebo pravidlo 32:

Na zasedání konference smluvních stran nesmí nikdo vystoupit bez předchozího souhlasu předsedy.

Nebo pravidlo 42:

Rozhodnutí o podstatných záležitostech se přijímají konsensem, s výjimkou rozhodnutí o finančních záležitostech, která se přijímají dvoutřetinovou většinou hlasů.

A kdyby se nějakým malým zázrakem přece *jen* seznámili s jednacím řádem konference smluvních stran UNFCCC, zjistili by, že se ještě ani nedotkli povrchu.

Proč?

Neexistuje totiž *pouze* [COP pro Rámcovou úmluvu OSN o změně klimatu](#), ale *také* jednotlivé COP pro podskupiny UNFCCC, jako je [Kjótský protokol](#) a [Pařížská dohoda](#).

A je tu konference [smluvních stran Úmluvy OSN o boji proti rozšiřování pouští](#).

A [COP pro Úmluvu OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu](#).

A [konference smluvních stran Úmluvy o zákazu chemických zbraní](#).

A COP pro [Stockholmskou úmluvu](#) a COP pro [Rotterdamskou úmluvu](#) a COP pro [Basilejskou úmluvu](#) a COP pro [Vídeňskou úmluvu a Montrealský protokol](#).

Takže vidíte, že globální vláda už je tady. Funguje prostřednictvím sítě úmluv a dohod, které zavazují vlády k určitému jednání a zavazují je k dosažení různých cílů v nejrůznějších oblastech.

A hádejte co? Ačkoli je to všechno špatné, bude to ještě horší.

KDO: NOVÝ COP V BLOKU



Vzpomínáte si na dokument WHO, kterému se lidově říká „pandemická smlouva“ a o kterém jsem

poslední dva roky stále [dokola](#) zvonil na poplach?

No, už se jí neříká „pandemická smlouva“. Z předchozího formálního názvu „úmluva, dohoda nebo jiný mezinárodní nástroj WHO o prevenci, připravenosti a reakci na pandemii“ se nyní změnil na poněkud méně těžkopádný název „pandemická dohoda WHO“. [Poslední návrh](#) této dohody byl zveřejněn před třemi týdny. Četli jste ho už?

Kdybyste si ten dokument přečetli, všimli byste si nejrůznějších hrůz, které se skrývají hluboko v lese právních předpisů – například znepokojivě hloupého jazyka, který se používá k popisu „infodemického“ problému a doprovodného řešení cenzury internetu, po němž nyní otevřeně touží jak [Tedros](#), tak [UNESCO](#).

Jistě jste si *také* všimli něčeho, co se vztahuje k dnešnímu tématu a co je pohřbeno na straně 24:

Article 21. Conference of the Parties

Článek 21. Konference stran

Samozřejmě.

Ano, je to tah přímo z příručky globalistů: odlákat pozornost všech slovem „smlouva“, aby si mysleli, že jde o dokument, který bude vyžadovat zvláštní ratifikaci v jejich národním parlamentu nebo kongresu, a pak na ně vybalit „dohodu“, která ve většině případů zcela obejde politický proces. A pak, jako převratný krok, vloží článek o zřízení *zcela nové byrokracie, která* bude sloužit jako faktická složka globální vlády – která pak může kdykoli v budoucnu globální zdravotní pravidla libovolně přepracovávat a přepisovat.

Je to zlovolné. Je to diktátorské. Je to parodie. Ale musíte uznat, že je to geniální.

Za předpokladu, že tato dohoda (nebo něco jí velmi podobného) získá razítko na 77. světovém zdravotnickém shromáždění v Ženevě v květnu příštího roku, většina lidí nebude chápat, co se právě stalo, stejně jako nechápala, co se stalo, když UNFCCC založila svou konferenci smluvních stran, nebo když některá z těchto globalistických institucí poprvé založila svou konferenci smluvních stran.

Takže pro ty, kteří se nemohou obtěžovat přečíst si dohodu WHO o pandemii (nebo dokonce jen článek 21 této dohody), zde jsou nejdůležitější body:

1. Zřizuje se konference smluvních stran. Konference stran se skládá z delegátů zastupujících strany Dohody WHO o pandemii. Pouze delegáti zastupující smluvní strany se budou účastnit jakéhokoli rozhodování konference smluvních stran. Konference stran stanoví kritéria pro účast pozorovatelů na svých jednáních.

[. . .]

3. První zasedání konference smluvních stran svolá Světová zdravotnická organizace nejpozději do jednoho roku po vstupu Dohody WHO o pandemii v platnost.
4. Po prvním zasedání konference smluvních stran: a) další řádná zasedání konference smluvních stran se konají každoročně.

[. . .]

5. Konference smluvních stran přijme na svém prvním zasedání konsensem svůj jednací řád.

6. Konference smluvních stran přijme na základě konsensu finanční pravidla pro sebe a pro financování všech pomocných orgánů konference smluvních stran, které jsou nebo mohou být zřízeny, jakož i finanční ustanovení upravující fungování sekretariátu. Přijímá rovněž dvouletý rozpočet.

7. Konference smluvních stran pravidelně kontroluje implementaci pandemické dohody WHO

a přijímá rozhodnutí nezbytná k podpoře její účinné implementace a může přijímat změny, přílohy a protokoly k pandemické dohodě WHO.

[. . .]

9. Konference smluvních stran zřídí pomocné orgány, které budou podle jejího názoru vykonávat práci konference smluvních stran za podmínek a v režimu, který určí konference smluvních stran. Mezi tyto pomocné orgány může patřit mimo jiné Výbor pro provádění a dodržování předpisů, panel odborníků pro poskytování vědeckého poradenství a odborná poradní skupina pro systém PABS WHO.

Tady to máte. Globální vláda se chystá převzít jurisdikci nad vaším zdravím. Právě zřizuje svůj řídicí orgán, který bude vypracovávat pravidla, jimiž se bude řídit reakce vaší vlády na příští vyhlášenou podvodnou epidemii. A málokdo z veřejnosti vůbec ví, že se to děje.

Nějaké dotazy?

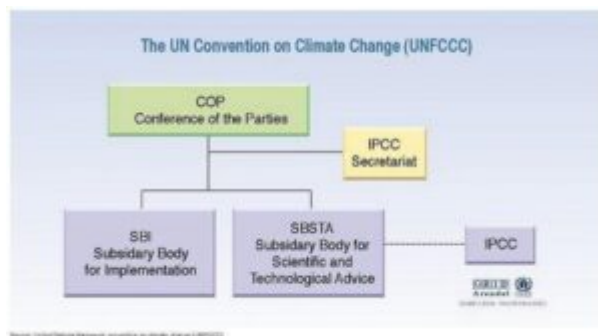
Myslel jsem, že ne.

Někdo by samozřejmě mohl namítnout: „Nebojte se! Vždyť tam stojí černé na bílém, že jednací řád a financování tohoto orgánu musí být přijato konsensem! Ani tři technokraté se nedokážou shodnout na tom, co si dají k obědu, takže se nikdy nic nerozhodne!“.

Pokud však vznášíte tuto námitku, pak je zřejmé, že jste nikdy neviděli, jak vypadá [tento typ „konsensuální dohody“](#) v procesu WHO. (SPOILER: spočívá v tom, že se zmatený stařík nejasně zeptá, zda je výbor připraven schválit návrh, deset vteřin se rozhlíží po místnosti plné polospících byrokratů, prohlásí, že návrh byl schválen, a pak musí své prohlášení *zopakovat*, aby shromáždění funkcionáři a syslové věděli, že je to jejich signál k potlesku).

Takto bude vytvořen váš budoucí globální vládní orgán. Takto bude stanoven jeho jednací řád (který se může skládat z jakýchkoli falešných pravidel). Takto si vytvoří svůj mechanismus financování: v průhledném podvodu a parodii na „demokracii“, kterou tito vládci předstírají, že si ji váží.

TAKHLE KONČÍ SUVERENITA



Krčte se strachy před svým novým globalistickým vládcem!!!

„Mlčte, [konspirační teoretici!](#)“ říkají profesori, politici a poslušní přísluhovači establishmentu v tisku, když jsou konfrontováni s argumenty uvedenými v tomto článku. „Tento obchod s COP *není* globální vláda a *není to nic* nekalého. Vaše vlády se přece *dobrovolně* zavázaly k těmto dohodám, a tedy k tomu, že budou vázány jakýmkoliv rozhodnutími COP!“.

S tím se dá těžko polemizovat, že?

Pokud ovšem nepochopíme, že problémem je *právě* svévolné zavádění pravidel a omezení našimi vládami bez našeho souhlasu.

Za prvé, naši volení zástupci nás podepisují do zastřešujících, nezodpovědných mezinárodních orgánů, jako je OSN a WHO. Pak jmenovali bezejmenné byrokraty, kteří v těchto orgánech vystupují jako naši nevolení zástupci a podepisují úmluvy a dohody, o jejichž existenci většina z nás ani neví. Tyto úmluvy a dohody pak „zavazují“ naše národní vlády, aby podnikly určité kroky nebo se zdržely určitých jiných kroků. Nakonec tytéž vlády přijmou právní předpisy, které tyto závazky, cíle a omezení učiní zákonem naší země.

Ale to všechno je „dobrovolné“, chápete? Je to všechno beztestné. Neexistuje žádná *globální vláda*, *pouze* globální úmluvy, které se strany zavázaly dodržovat.

A aby toho nebylo málo, ti samí kontroloři, kteří popírají, že tato síť úmluv a dohod ve skutečnosti představuje de facto globální vládu, nám *budou* tvrdit, že tyto dohody *nejdou dostatečně daleko*, aby z mezinárodního systému odstranily jakýkoli náznak národní suverenity.

Zeptejte se Mostafy El-Haraziho a Noor Irshaidat. Jsou to dva studenti doktorského studia na Carey School of Law, kteří v loňském roce napsali [pro Kleinmanovo centrum pro energetickou politiku článek](#), v němž si stěžovali: „Co však [v UNFCCC] výrazně chybí, je „mechanismus prosazování“; ustanovení, které by výslovně odrazovalo smluvní státy UNFCCC od nedodržování úmluvy prostřednictvím pokut nebo příslušnosti k mezinárodnímu soudu, jako je Mezinárodní soudní dvůr.“

Nebo se zeptejte odborníků na ScienceDirect, kteří ve svém [přehledu UNFCCC](#) nařikají nad její bezzubostí: „Rámcová úmluva OSN o změně klimatu obsahuje jen málo konkrétních požadavků a zejména žádný vymahatelný požadavek, aby signatáři snížili emise skleníkových plynů.“

Nebo se zeptejte takových odborníků, jako jsou Robert Keohane a David Victor, kteří v článku „[Spolupráce a neshody v globální klimatické politice](#)“ v časopise *Nature* z roku 2016 tvrdí: „Účinné zmírnění změny klimatu bude vyžadovat hlubokou mezinárodní spolupráci, kterou je mnohem obtížnější zorganizovat než dosavadní povrchní koordinaci.“

Ale jak říkám, ani jeden člověk z tisíce neví o Rámcové úmluvě o změně klimatu, Basilejské úmluvě nebo o návrhu WHO COP a ani jeden člověk z milionu neví, k čemu se kterýkoli z těchto orgánů

„dobrovolně“ zavazuje.

Chtěli byste raději sledovat sportovní zápas, nebo si přečíst stostránkový dokument plný složitého právního žargonu? Vyrazili byste si raději na večer do města s přáteli, nebo se věnovali studiu organizačního schématu nějaké obskurní složky byrokracie OSN?

Přesně tak. Jak už jsem měl důvod poznamenat dříve, [Konec světa vás unudí k slzám](#).

Pokud tedy hyneme z nedostatku vědomostí, jak se nám má dařit?

Tím, že se o těchto kontrolních nástrojích dozvíte více.

Proti globalistické agendě můžeme bojovat zejména tím, že se dozvíme více o smlouvách, dohodách a úmluvách, které stále více řídí naše životy. Své znalosti pak můžeme přetavit v hnutí. Budeme vědět, že děláme pokroky, až se snaha o vystoupení ze Světové zdravotnické organizace (a vystoupení z OSN, když už jsme u toho) stane *jediným* politickým tématem, o kterém mají lidé zájem mluvit. A budeme vědět, že jsme *skutečně* úspěšní, až ti samí lidé začnou mluvit o individuální suverenitě a našem přirozeném právu vystoupit z každého vládního systému kontroly.

Sisyfe, seznam se s kamenem. Šťastné válení!

AUTOR: James Corbett

PŘEKLAD: David Formánek/otevrisvoumyslCz

[ZDROJ](#)